

soudy zjištěných nelze dojít k úsudku, že by u onoho obecnstva mohlo dojít k záměně. Lze mít za to, že se i průměrný zákazník, jemuž půjde o zboží žalobkyně, přesvědčí blíže o tom, dostává-li skutečně její zboží, které se stalo známým hledíc na účinnou propagaci žalobkyně a její reklamní akci pro její výrobky se značkou »Sochor« na okraji látek.

Čís. 16665.

Soudní rozhodnutí, jež bylo straně doručeno toliko v jazyku menšinovém místo v jazyku státním a menšinovém, není neplatné ani neúčinné. Kdo se cítí uvedenou vadností dotčen, má hledat nápravu u dohlédacího úřadu, jinak musí, nesouhlasí-li s obsahem rozhodnutí, podat včas vhodný opravný prostředek.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1938, Rv II 889/36.)

Srov. rozh. č. 1490, 8165 Sb. n. s.

Proti podlužnické žalobě podle § 308 ex. ř., již se žalující firma na žalované domáhá zaplacení 10.500 Kč s příslušenstvím, namítla žalovaná mimo jiné, že pravoplatným usnesením okresního soudu v M. E 2458/32, byla exekuce vedená žalobkyní jako vymáhající věřitelkou proti povinnému Bedřichu S. pro zmatečnost rozsudku Ck XII a 478/32 krajského soudu civilního v P. zrušena a že proto není zavázána jako podlužnice. Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech: Usnesení okresního soudu v M. o zmatečnosti kontumačního rozsudku krajského soudu civilního v P. nabylo právní moci, zástupce žalující firmy sám prohlásil, že nechal usnesení to vejít v právní moc. Nemůže se proto nyní dovolávat toho, že mu bylo usnesení doručeno vadně, totiž jen v menšinovém jazyku, neboť vyhotovení v jazyku státním byl povinen žádati v třídní anebo v osmidenní rekursní lhůtě. Odvolací soud nesdílí názor odvolání, že se dotčenému usnesení nedostává formální a materiální právní moci. Usnesení zrušující exekuci nebylo odvolatelkou napadeno a nabylo tudíž vůči ní právní moci nejen formální, ale i materiální, neboť usnesení to obsahuje příkaz k určitému exekučnímu úkonu, totiž zrušení exekuce. Mimo to rozhodnutí o zrušení exekuce nenáleží na pořad práva, nýbrž na řízení exekuční, takže jest procesní soud na usnesení taková v exekučním řízení vydaná, vázán a není oprávněn je přezkoumávat (viz též § 78 ex. ř. a § 519, odst. 3, a § 527, odst. 2, c. ř. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Jest souhlasiti s odvolacím soudem, že usnesení okresního soudu v M. ze dne 20. července 1935, č. j. E 2458/32-8, je pravoplatné a odkazuje se dovolatelka v té příčině na důvody napadeného rozsudku.

Podle prohlášení dovolatelčina právního zástupce dopustila dovolatelka, že se uvedené usnesení stalo pravoplatným, a zjistila jeho obsah teprve po jeho právní moci. Že by obsahu tohoto usnesení vyhotoveného toliko v menšinovém jazyku (německém) nebyla rozuměla, dovolatelka ani netvrdila. Není zákonného ustanovení, že by doručení soudního rozhodnutí, vyhotoveného toliko v jazyku menšinovém místo v jazyku státním a menšinovém, bylo neplatné neb neúčinné. Cítila-li se dovolatelka dotčena doručením uvedeného usnesení, vyhotoveného pouze v jazyku menšinovém, ve svých jazykových právech, měla hledati nápravu u presidia krajského soudu v Z. jako úřadu dohledacího nad okresním soudem v M. (srov. rozh. č. 1490, 8165 Sb. n. s.); musila však, nesouhlasila-li i jinak s obsahem dotčeného usnesení okresního soudu v M., podati včas vhodný opravný prostředek, jinak musila počítati s tím, že usnesení nabude vůči ní právní moci. Ježto okresní soud v M. shora uvedeným usnesením exekuci vedenou proti Bedřichu S. zrušil a usnesení to nabylo moci práva, pozbylo dovolání právního podkladu.

Čís. 16666.

Záložny zřízené z kontribučenských fondů.

§ 10 zákona č. 31/1873 mor. z. z., že uvedené záložny mohou poskytovat osobní směnečné zápůjčky pouze na směnky vlastní, byl změněn předpisem § 6 zák. č. 57/1888 mor. z. z., podle něhož mohou takové záložny vystavovati i cizí směnky a poskytovat na ně zápůjčky na dobu nejdéle 6 měsíců.

Tím, že nevyplněná směnka, odevzdaná záložně, nebyla hned vystavena na dobu nejdéle 6 měsíců, byla sice lhůta podle § 6 zák. č. 57/1888 mor. z. z. překročena, ale nezachování toho předpisu nečiní směnku nicotnou.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1938, Rv II 965/37.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu, vydanému k návrhu žalujícího úvěrního ústavu v P., podal žalovaný směnečné námitky, v nichž mimo jiné uvedl, že kontribučenská záložna v J. ani podle zákona ani podle stanov nebyla oprávněna vystaviti spornou krycí směnku a že je proto neplatná (nicotná), takže z ní nemohlo vzejíti právo ani pro žalující úvěrní ústav. Nižší soudy ponechaly směnečný platební příkaz v účinnosti a odvolací soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v důvodech: § 10 zák. z 23. března 1873, č. 31 mor. z. z., jenž ustanovoval, že směnky, na něž záložny zřízené z kontribučenských fondů (jakou je výstavkyne sporné směnky) mohou poskytovat osobní zápůjčky (§ 8 uved. zák.), mohou býti jen směnky vlastní (suché), na řád dotčené záložny, bylo změneno ustanovením § 6 zák. z 15. března 1888, č. 57 mor. z. z. podle něhož osobní zápůjčky mohou býti poskytovány na směnky na dobu nejvýš 6 měsíců a v němž podle § 3 se praví, že